

REKTOROW (8) ai

e jasne; -ów, -ow-.

sg m N (attrib) rektorów (1). ◇ G rektorowého (1). ◇ A rektorów (1). ◇ f N (attrib) rektorowa (2).
◇ L rektorow(ej) (1). ◇ n A rektorowé (1). ◇ pl G rektorowych (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „rektor” ‘przełożony uniwersytetu, szkoły’ (8) :

1. Uczyniony przez rektora (6) : A od decretu Rektorowého [A sententia Rectoris JanStat218] żaden appellować niemoże SarnStat 203; Wszakże iednák ielliby sententia Rektorowá nikczemna ábo niepráwiedliwa fie bydź zdála: Confyliarze Vniuerfitatis niech to między sobą rozbiorą SarnStat 203, 203 [2 r.], 204 [2 r.].

2. Podlegający rektorowi (1) : ale choć który scholaris álbo Student [...] będzie o którąkolwiek rzecz [...] winowany/ przedsię iednák nie ma go śmieć żaden imać álbo trzymać bez ług Rektorowych [nisi cum Rectoris familia JanStat 219] SarnStat 204.

3. Przysługujący rektorowi (1) : Práwá Duchownego Księgi wtore o Rektorow(ej) zacności. SarnStat 203 żp.

LWil